

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen jäsenjulkaisu 2024

s. 8 Juhlavuosi 2024

s. 11 Ryhtyisitkö
kuukausilahjoittajaksi?

Kulkurit

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistyksen
jäsenjulkaisu 2024

Sisällys

- s. 3 Ksey 70 vuotta
- s. 4 Kaijat tuli taloon
- s. 5 Niilo-kissan tarina
- s. 6 Pissaliisan tarina
- s. 7 Omistajalle vinkkejä kissan leikkauksen jälkeen
- s. 8 Juhlavuosi 2024
- s. 10 Mitä kuuluu Fergusonille?
- s. 11 Ryhtyisitkö kuukausilahjoittajaksi?
- s. 12 Yhteistyössä on voimaa

Kulkurit
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry:n
28. perättäinen vuosijulkaisu.

Yhteystiedot
Kouvolan Seudun
Eläinsuojeluyhdistys ry
Puistolantie 9, 45610 KORJA

Puhelinnumero arkisin 9-15
Talteenotto asiat 8-16
Viikonloppu ja pyhät 8-14
040 821 554

www.ksey.net
kseyry@gmail.com

Toimittanut: KSEY ry:n hallitus
Graafinen suunnittelu, taitto: Suvi Ekholm
suvi.ekholm@gmail.com
Painatus: Digitaalipaino Seppo Talja Oy
Painos: 800 kpl

Kuvassa: Kauluskaija
Kuvaaja: Eläintalon väki

**TAIDETUPA PIKKUSELMA,
GALLERIA PATO JA PATO KLUBI
KUUSANKOSKEN TAIDERTUUKISSA**

www.taidetupapikkuselma.com

Ksey 70 vuotta

Yhdistyksen perustamisesta on ehtinyt kulua jo kunnioittavat seitsemänkymmentä vuotta. Matkan varrella on ehtinyt tapahtua kaikenlaista, ja yhdistyksemme tarinaan voit perehtyä omassa jutussaan sivulla 8. Juhla-vuoden kunniaksi kutsumme jäsenemme yhdistyksen 70-vuotisjuhlaan Kuusankoskelle Pato Klubille perjantai-iltana 16.8.2024 klo 18. Ilmoittautumistiedot löydät jutun lopusta.

Eläinsuojeluyhdistyksemme jäsenenä saat mahdollisuuden olla osa yhteisöä, joka jakaa saman kiinnostuksen eläinsuojeluun ja eläinten hyvinvointiin. Yhdistyksen toiminnassa voi tutustua samanhenkisiin ihmisiin ja saada vertaistukea oman eläinsuojelutyön tueksi. Me tarjoamme mahdollisuuksia oppia, vaikuttaa ja tehdä konkreettisia tekoja eläinten hyväksi. Osa voi valita jäsenyyden toiminnan tukemisen osoituksena, ja tukiverkostomme on toimintamme tärkeä mahdollistaja. Kulkurit-lehdestämme pääset lukemaan autettavien eläimien tarinoita, sekä kokemuksiamme ja kuulumisiamme eläinsuojelutyöstä.

Kiitos että olet osa aktiivista ja sitoutunutta yhteisöämme, joka tekee ja tukee työtä eläinten hyvinvoinnin puolesta.

Sari Metsälä, puheenjohtaja

Ilmoittautumislomake Ksey 70 v. juhlaan:
<https://bit.ly/ksey70v>

Ilmoittautua voit myös eläintalollemme
puhelimitse 0408215554,
tai sähköpostitse kseyry@gmail.com.

Vasemmalla näet qr-koodikuvan, jota osoittamalla älypuhelimesi kameralla, saat ilmoittautumissivun auki älypuhelimellasi.

Metsäkulman Eläintuhkaus & Eläinpalvelut

**Tuhkauspalvelut pieneläimistä hevosiin
Eläinkoulutuksia ja -kurseja
Verkkokauppa**

**Yksilöllisiä ja laadukkaita tuotteita ja palveluita
eläimen koko elinkaaren ajalle.**

Nurmipolku 68, 47490 MANKALA(Iitti) puh. 040-5129269
metsakulman.com

Kaijat tulivat eläintaloon - ELÄINTALON VÄEN KUULUMISIA

Tekstit ja kuvat: Eläintalon Tiina ja Sanna

Keväällä 2024 eläintalolle pölähti vihreitä, äänekkäitä vieraita, nimittäin neljän linnun perhe kauluskaijoja. Kaijaperheessä on noin 19–20-vuotiaat isä ja äiti, noin 2-vuotias esiteini ja pikkuveikka, jonka punainen kaulus on vielä kehittymättä. Lintujen hoitoon saimme runsaasti tarvittavaa opastusta, ja linnuista enemmän tietävä oli aina puhelimen päässä. Vapaa-ajallakin tiedonjano linnuista kasvoi. Lintujen hoito on ollut hauskaa vaihtelua eläintalon muille puuhille. Linnuille tulee mm. ripustella hedelmien paloja häkin oviin, lisäillä siemeniä ja vaihdella vesiä. Kaijoille täytyy myös keksiä puuhasteltavaa.

Aktivoinniksi olemme tarjonneet mm. luonnosta oksia ja sanomalehdistä rypistettyjä palloja. Sanomalehtitollojen sisään on saatettu piilottaa vaikkapa cashew-pähkinöitä. Kaijat pääsevät myös säännöllisesti lentämään vapaina eläintalon yleisellä puolella. Aina ennen lentoa ripustamme kissaloiden ikkunoihin lakanat, jotta linnut eivät lennä niitä päin ja kissat eivät stressaantuisi ohi liihottelevista vihreistä ohjuksista.

On ollut ihanaa, kun olemme päässeet tutustumaan kunkin linnun persoonaan, ja vähän elekieleenkin. Esimerkiksi 2-vuotias teinikaija on vähän kiukutteleva, kuten kutsumanimestä voi aavistaa. Teinikaija on linnuista haastavin saada takaisin häkkiinsä yöpuulle. Tämän teinikajan pikkuveikalla on myös orastavaa teini- iän alkua, ja pikkuveikka on

ovela ja nopea liikkeissään, joskin vielä aika rauhallinen. Nämä nuoremmat pojat ovat molemmat livahtaneet häkistä ulos, kun ihmisen silmä on välttänyt. Aivan käsikesyjä kumpikaan linnuista ei vielä ole. Isä- ja äitilintu ovat rentoja ja uteliaita, mutta eivät myöskään käsikesyjä, mutta eivät myöskään sieltä arimmasta päästä. Kaijat ovat hiljalleen alkaneet luottaa myös meihin eläintalon ihmisiin. Äitilintu istahtaa usein hoitajan olkapäälle tarkastelemaan, että mikäs keksipaketti hoitajan käsissä nyt rapisee. Linnut istuvat kaapin päällä ja seurailevat kaulat pitkällään, kun esimerkiksi tiskailemme tai viikaillemme teksteilejä. Jos he osaisivat puhua ihmisten kieltä, he varmasti tarjoaisivat apuaan hommissa.

Linnut etsivät eläintalolla uutta kotia. Isä- ja äitilintu annetaan yhteiseen kotiin. Teinikaija ja pikkuveikka voivat mennä eri koteihin, mutta lintukavereita kodissa täytyy olla.

Voi sitä ilon päivää, kun kodit linnuille löytyvät, mutta eläintalon väelle tulee varmasti myös suuri ikävä näitä äänekkäitä, persoonallisia leppattajia.

NIILO-KISSAN TARINA

Laiha ja arka kissa tuli talteenotona eläintalolle lokakuun lopussa vuonna 2021. Kissa oli loukuttettu Elimäeltä. Vanhaa kotia ei löytynyt, joten kissalle keksittiin nimeksi Niilo. Eläintalon työntekijät olivat huolissaan, kun Niilo oli tosi laiha, joten kissa käytettiin eläinlääkärissä. Verikokeista ei löytynyt mitään poikkeavaa. Eläinlääkäri totesi, että Niilo on nälkiintynyt. Sitten alkoi Niilo-kissan kuntoutus. Pikkuhiljaa Niilo alkoi luottamaan hoitajiinsa ja hänestä kuoriutui lempeä kehrääjä. Painokin alkoi nousta. Kun Niilo oli leikattu ja rokotettu, sekä sirutettu, alkoi uuden hyvän kodin etsintä.

Suvin perhe oli miettinyt kissan hankintaa jo muutaman kuukauden ajan, ja he ihastuivat Niilo-kissaan. He tekivät Niilosta adoptiohakemuksen Ksey:n nettisivuilla. Helmikuussa Suvi haki Niilo-kissan yllätyksenä kotiin. Suvin poika oli ikionnellinen ja purskahti onnen kyyneliin. Alussa Niilo eleli

muutaman viikon sängyn alla, ja kävi vain öisin syömässä, ja silloin vessassa, kun ihmiset eivät nähneet. Pikkuhiljaa Niilo alkoi rohkaistumaan, ja antoi ensin perheen pojan silittää.

Toukokuussa Suvi ja poika lähtivät Niilon kanssa mökille. Siellä Niilo sai ulkoilla valjaissa. Valitettavasti Niilo pääsi karkuun valjaista, eikä tullut enää takaisin. Suvilla ja pojalla oli kova huoli Niilosta. Suvi oli yhteydessä Etsijäkoiraliittoon ja sieltä tuli koira haistelemaan, jotta saataisiin selville, minne päin Niilo oli lähtenyt. Loukku sijoitettiin koiran merkkamaan paikkaan. Viikon ajan Suvi yritti loukuttaa Niiloa, ja lopulta tuore lohi sai Niilon menemään loukkuun. Ennen karkaamistaan Niilo ei ollut koskaan naukunut, mutta oppi viikon reissullaan maukumaan.

Siitä asti Niilo on saanut elää rakastettua elämää. Hän nauttii

yli kaiken rapsutuksista. Kun alaroven summeri soi, Niilo menee odottamaan oven läheisyyteen kenkälaatikon päälle, että kukaan sieltä nyt tulee minua rapsuttamaan. Öisin hän nukkuu Suvin tai pojan kainalossa ja herättää aamulla naaman edessä kehräten ja ilmaisten että on aamupalan aika.

Niilo tykkää leikkiä pienillä palloleluilla ja kissakaverin kanssa. Lempipuuhaa kesäisin on nukkua parvekkeen kiipeilypuussa ja katsella lintuja.

Suvi kuvailee Niiloa ylvääksi ja Niilon toinen nimi onkin Keisari. Niin ihmiset kuin toinen kissakin, ovat hänen palvelijoitaan. Toinen kissa nuolee Niilon puhtaaksi korvia myöten. Tällä hetkellä Niilo nauttii elämästään pulleana poikana niin kuin kuvista näkee.

Teksti: Heidi Laatu

Kuvat: Suvi Hokkanen

Pissaliisan tarina

Tellu (ent. Pissaliisa, ent. Mirri) syntyi kotihoidossa elokuussa 2022. Tellun emo loukutettiin ulkoa populaatiosta tukevasti tiineenä ja pelokkaana. Tellu syntyi seitsemän pennun pentueeseen onnellisesti kotihoidon lämmössä ja monien huolehtivien ihmisten ympäröimänä. Valitettavasti Tellun emo kuitenkin sairastui vakavasti pentujen ollessa kahdeksan viikon ikäisiä ja se jouduttiin lopettamaan.

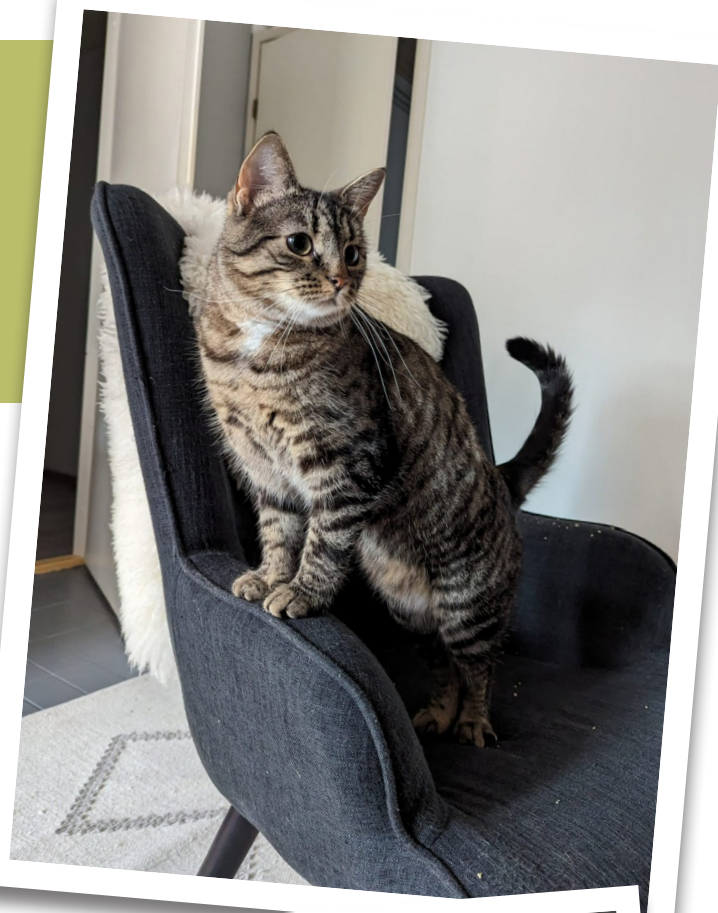
Muut kuusi pentua pääsivät luovutusikäisinä omiin loppuelämän koteihinsa, mutta Tellun matka ei ollut yhtä suoraviivainen. Tellu pissaili harva se päivä hiekkalaatikon ohi lattialle. Yleensä samaan kohtaan oven eteen, mutta välillä paikkaa vaihdellen. Kotihoidossa otettiin kaikki konstit testiin ja lääkärissä käytiin selvittelemässä syytä tälle käytökselle. Mitään syytä ei kuitenkaan löytynyt, eivätkä mitkään keinot auttaneet. Viimeisenä keinona kokeiltiin kotihoitopaikan vaihtoa.

Vaihto vaikuttikin aluksi lupavalta, mutta pian lattioille pissamiset alkoivat taas. Välillä pissaa oli takahuoneen laattalattialla, välillä parketilla ja välillä laminaatilla. Tellu oli pissaamisongelmaa lukuun ottamatta täysin reipas ja terve pentu, joka leikki, riehui ja söi normaalisti. Tellua ei oikein tämän ”ominaisuuden” takia voinut luovuttaa uuteen kotiin. Uusi kotihoitopaikka päätyikin sitten adoptoimaan Tellun ajatellen, että

sillä nyt vaan on tällainen ominaisuus.

Jossain vaiheessa Tellulla alkoivat myös vatsaongelmat ja tämän myötä päätettiin kokeilla ruoka-ainerajoituksia. Tellu sai aluksi pelkkää kanaa sisältävää ruokaa ja tämä osoitautuikin lopulta ratkaisuksi kaikkeen. Ruokavalion muutoksen myötä pissailu lattialle loppui saman tien, eikä yhtään pissaa ole ruokavaliomuutoksen jälkeen löytynyt lattialta. Onneksi Tellu rakastaa kaikkea ruokaa, joten pelkän kanan syöminen koko loppuelämän ajan ei tunnu olevan ongelma.

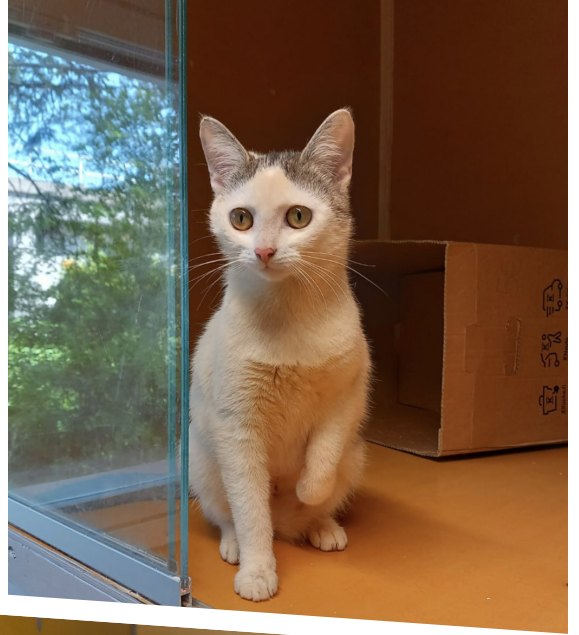
Sattumien kautta Tellu löysi oman loppuelämänsä perheen, jossa seurana on kissakavereita ja kaksi omaa ihmistä. Tellu rakastaa kaikkia ihmisiä ja juoksee aina ovelle tervehtimään jokaista tulijaa. Välillä Tellun uteliaisuutta ja rohkeutta on jouduttu hieman rajoittamaan, sillä hän on esimerkiksi hypännyt taloon tulleeseen ikkuna-asentajan olkapäälle leikkimään mittanauhalla, sekä tuhonnut yhden kukka-ampelin loikkaamalla katonrajaan. Tellu

nukkuu yöt sängyssä, ja osallistuu kaikkeen mitä kodissa tapahtuu. Lemppariasioita Tellun elämässä ovat leikkiminen, ruokailu ja eri äänensävyillä huutaminen, inhokkeja ovat autojen äänet ja koirat.

Teksti ja kuvat: Emmi Perintö

Omistajalle vinkkejä kissan leikkauksen jälkeen

Kun haet kissan leikkauksesta kotiin, omistajan tulee huolehtia, ettei vasta herännyt lemmikki pääse kylmettymään. Kissalla on hyvä olla peitto päällä. Kotona kissa voidaan laittaa lattiatasolle lämpimään ja rauhalliseen paikkaan heräämään, kunnes se pystyy täysin hallitsemaan liikkeitään. **Ruokaa ja juomaa voidaan antaa, kun lemmikki on täysin herännyt.**

Nukutusaineen vaikutus on yksilöllinen, kissa voi nukkua kotona vielä 1-3 tuntia. Nukutusaineen vaikutuksesta kissa nukkuu silmät auki, silmissä on kostutustipat. Kissan heräämistä tulee seurata tapaturmien välttämiseksi. Kissalle laitetaan peti lattialle. Ruumiinlämmön ylläpitäminen on tärkeää nukutuksen jälkeen, tarvittaessa kissan päälle laitetaan peitto. **Kaula ja pää tulee suoristaa hengityksen helpottamiseksi.** Herätessään kissa saattaa oksentaa tai virtsata alleen.

Haavan nuolemisen esto on erittäin tärkeää. Kissa ei saa nuolla leikkaushaavaa 10 päivään, nuoleminen estetään kaulurilla tai paidalla. Jos kissa (tai muut kotieläimet) pääsevät nuolemaan haavaa, se voi tulehtua ja toipuminen pitkittyä. Kaulurin tai paidan voi tarvittaessa poistaa päivittäin hetkeksi, jotta kissa saa pestä itsensä. Tällöin on mahdollista, ettei se nuole haavaa.

Haava ei saa kastua eikä likaantua. Jos haava likaantuu, se suihkutaan lämpimällä vedellä, kuivataan kevyesti ja puhdistetaan Betadine-paikallisantiseptillä (apteekista ilman reseptiä).

Kissa tulee pitää sisällä ainakin muutaman päivän leikkauksen jälkeen.

Poikakissat toipuvat leikkauksesta hyvin nopeasti. Poikakissoilla kaulurin tarve leikkauksen jälkeen on tapauskohtaista – usein sitä ei tarvita lainkaan.

Naaraskissan toipumisaika leikkauksesta on noin 10-14 päivää, minä aikana leikkaushaava tulee suojata nuolemiselta ja kissa pitää sisätiloissa valvotuna. Kipulääkitystä annetaan usein muutaman päivän ajan leikkauksen jälkeen.

Ottakaa yhteyttä eläinlääkäriin, jos ilmenee pahoinvointia, voimakasta vuotoa haavasta, tulehduksen merkkejä (punoitus, turvotus, kuumotus, kipu) tai jos käytöksessä tai olemuksessa havaitaan epänormaalia (ei syö/juo, apea, ei ulosta/virtsaa). Haavassa

voi esiintyä 1-2 viikon kuluttua turvotusta, joka johtuu usein ihonalaisten ompeleiden sulamisesta. Seuratkaa tilannetta, mikäli kissa voi hyvin eikä tulehduksen merkkejä ilmene.

Huom! Sterilaatioleikkauksen jälkeen kissan aineenvaihdunta muuttuu, joten se on herkempi lihomaan. Tarkkaile kissan painoa ja muuta ruoka-annoksia tarvittaessa. Liikakilot tuovat mukanaan terveydellisiä ongelmia.

Teksti: Kseyn hallitus

Juhlavuosi

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry:n perustamiskokous pidettiin Kouvolan Työväenyhdistyksen talolla 29.3.1954. Varsinaisen perustamisasiakirjan allekirjoittivat Reino Ristola, Laina Aalto ja Olavi Palevuo. Reino Ristola oli yhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja ja Laina Aalto ensimmäinen sihteeri. Yhdistysrekisteriin Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry merkittiin 2. joulukuuta 1954.

Alkuvuosina keskityttiin lähinnä neuvontatyöhön tuotantoeläimien ja lemmikkien kohtelussa ja hoidossa. Yhdistyksellä oli myös muutamia eläinsuojelupalvoja, jotka kävivät tarkastuskäynneillä ja opastamassa eläinten pidossa.

1970-luvulla kouluille lähetettiin kirjeitä, joissa opettajia pyydettiin huomioimaan eläintenviikko, jonka lisäksi kouluilla käytiin usein pitämässä esitelmiä lähinnä lemmikkieläinten pidosta. Kauppojen ilmoitustauluilla oli yhdistyksen valvojen yhteystiedot. Yhdistyksen toiminta perustui tänä aikana etenkin neuvontatyöhön. Esimerkiksi teurastamoiden johtohenkilöille lähetettiin pyyntö, ja jopa lakiesite, joka koski eläinten kuljetuksia.

1980-luvulla keskityttiin enemmän lemmikkieläinten hoitoon vapaaehtoisten kodeissa, sillä omaa eläintaloa ei vielä ollut. Jo 1980-luvun alussa luovutussovimuksissa oli ehto, että tulevan omistajan tulee steriloida tai kastroida yhdistykseltä otettu kissa.

Ebba Dorrit Fuchsin testamentti 1980-luvulla on mahdollistanut

yhdistyksen nykymuotoisen toiminnan. Osa Fuchsin perinnöstä käytettiin myöhemmin eläintalon oston Puistolantietä.

1990-luvulla eläinten oikeuksiin alettiin kiinnittämään enemmän huomioita ja Suomen liittyminen EU:hun toi lisää velvoitteita myös eläinsuojelun osalta. Vuonna 1996 tuli voimaan eläinsuojelulaki, jonka mukaan kuntien on huolehdittava löytöeläimistä ja järjestettävä talteenotetuille löytöeläimille ympärivuorokautinen hoito. Kunnan talteenoton hoiti aluksi Kausalassa sijainnut Eläinparkki. Eläinparkki toimitti yhdistykselle osan niistä talteenotetuista kissoista ja koirista, joita kukaan ei hakenut omaan kotiin. Martta Lankinen tuli yhdistyksen avuksi, kun eläinmäärät kasvoivat. Hän antoi niin kutsutun Marttalan eli Kouvolan Sarkolassa sijainneen Martan pihamökin yhdistyksen käyttöön, koska kotihoitopaikat eivät enää riittäneet kasvavalle kissamäärälle. Samaan aikaan palkattiin yhdistyksen ensimmäinen työntekijä. Eläinten hoito ei ollut siis enää pelkästään vapaaehtoisten varassa.

2000-luvun alussa yhdistykselle tulleiden eläinten määrä kasvoi huomattavasti. Silloin oli alettava miettimään, mistä saataisiin lisätilaa, koska Marttala alkoi käydä ahtaaksi. Marttalassa kissat olivat vuoteen 2001 asti, kunnes yhdistys osti 15.6.2001 nykyisen eläintalon (Puistolantie 5, Korja) Fuchsin testamentista saaduilla varoilla. Muutamaa vuotta myöhemmin asemakaavan muutoksen vuoksi osoitteesta tuli Puistolantie 9.

Helvi Pyötsiän testamenttilahjoituksen ja Pohjois-Kymen Kas-

vun kautta saatu EU:n Alma-rahaston tuki sekä lukuisat pienemmät lahjoitukset mahdollistivat niin kutsutun Pyötsiä-laajennuksen valmistumisen yhdistyksen 50-vuotisjuhlavuonna 2004.

Uudet tilat tulivat tarpeeseen, sillä vuosi 2005 oli poikkeuksellinen vuosi. Yhdistyksellä oli hoidossa ennätysmäärä kissoja (414) ja koiria (149) sekä muita pieneläimiä (25). Koiria oli poikkeuksellisen paljon, koska yhdistys hoiti niin kutsutun Valkealan pentutehtaan lähes sata koiraa. Koirien hoitoa varten jouduttiin vuokraamaan erilliset tilat.

Yksi merkittävin asia yhdistyksen historiassa tapahtui 1.1.2008. Silloin yhdistys sai vastuulleen irtoeläinten talteenoton kunta-seitsikon alueelta, koska yhdistyksellä oli nyt oma eläintalo. Samana vuonna otettiin käyttöön yhdistyksen koiratilat eläintalolla.

2010-luvulla Villa Fuchsin tilat alkoivat kaivata remonttia. Talvisin oli kylmä ja putket jäätyivät usein. 1930-luvulla rakennettu Villa Fuchs vaati korjaussuunnitelman. Suunnitelmia vanhan osan korjaamisesta tai mahdollisen uuden osan rakentamisesta alettiin tehdä. Suunnitelmaa alettiin toteuttamaan vuonna 2017.

Vuonna 2014 yhdistys aloitti eläinten mikrosiruttamisen. Yhdistys tarjoaa myös talteenoton eläimille ilmaisen sirun ja sen rekisteröinnin, omistajan niin halutessa. Myös kissojen leikkaustapahtumissa on mahdollisuus saada ilmainen siru kissalle.

2010-luvun alussa Kouvolan alueella esiintyi paljon kissaruttoa ja kymmeniä kissoja kuoli rut-

2024

toon tukihoidoista huolimatta. Rokotetut kissat ovat suojassa kissarutolta, mutta rokottamattomille tartunta on monesti kohtalokas. Yhdistys tarjoaa tämän vuoksi ilmaisen rokotuksen kissoille leikkaustapahtumissa, ja ohjeistaa kissan- ja koiranomistajia pitämään eläinten rokotukset voimassa.

Uuden eläintalon Villa Fuchsin avajaisia vietettiin 12.7.2019. Rakentamisen mahdollisti Pohjois-Kymen Kasvun kautta saatu hankerahoitus. Yhdistys oli myös kerännyt useamman vuoden ajan rahaa tapahtumilla ja lipaskeräyksillä. Loput kustannuksista katettiin lainalla.

Yhdistyksellä oli vuonna 2022–2023 autettavana yhteensä 46 kissan populaatiopaikka, jossa miltein kaikilla oli sieni-infektio (microsporum canis). Työntekijät ja vapaaehtoiset hoitivat kissoja sienilääkkeillä ja pesuilla. Tiloja desinfioitiin jatkuvasti, ja hoitajilla tuli olla suojaimet päällä kai-

kessa toiminnassa. Hyvät eristystilat, ja iso määrä työtä sekä yhdistyksen varoja, auttoivat saamaan sairast kissoja terveiksi ja uusiin koteihin.

Viime vuonna talteenotetuista kissoista noin 43 % löysi takaisin omaan kotiinsa. Viiden vuoden sisällä yhdistykselle tulleiden löytökissojen määrä on vähentynyt selvästi. Tätä on edesauttanut erityisesti kissan arvon nousu, sekä omistajien parempi tietoisuus kissoistaan ja niiden hoidosta. Kissa tarvitsee hyvää ravintoa, turvallisuutta, virikkeitä ja tarvittaessa eläinlääkärikäyntejä.

Yhdistyksen toiminta on pitkälti keskittynyt kissojen hoitoon, mutta parin viime vuoden aikana yhdistys on ottanut vastaan entistä enemmän koiria, kaneja ja erilaisia pieneläimiä omistajien pitovaikeuksien vuoksi.

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys tekee paljon yhteistyötä eri puolella Suomea toi-

mivien yhdistysten kanssa. Viranomaisyhteistyö on lisääntynyt merkittävästi lisävuosina, ja otamme poliisin, sosiaalitoimen, ja valvontaeläinlääkärien kautta monia luovutuseläimiä, ajoittain myös alueemme ulkopuolelta.

Löytöeläinten talteenotto on yhdistyksen hoidossa edelleen ja sopimus on voimassa vuoden 2024 loppuun. Yhdistyksen toiveena on saada toistaiseksi voimassa oleva sopimus talteenotosta, kuten monella muulla paikkakunnalla.

Tämä vuosi on yhdistyksen juhlavuosi, sillä yhdistys täyttää 70 vuotta. Juhlistamme sitä erilaisin tapahtumin, sekä eläintalon avoimin ovin, ja vapaaehtoisten sekä jäsenten juhlatilaisuudella.

Kiitos kaikille vapaaehtoisille, lahjoittajille ja teille, jotka olette auttaneet eläimiä tarjoamalla kodin.

Heidi Saarikko, taloudenhoitaja

Yhdistyksen eläinlukuja

Vuosi	Eläinrekisterissä eläimiä	Kissoja yhteensä	Koiria yhteensä	Talteenottoja vuodessa	Kissojen haku% talteenotosta
2016	636	546	73	366	30
2017	719	583	96	316	14
2018	573	446	86	289	21
2019	505	403	74	317	28
2020	481	411	59	247	28
2021	502	397	59	272	32
2022	385	328	51	201	26
2023	387	272	61	184	41

Mitä kuuluu Fergusonille?

Niin moni tarina alkaa eläintaloltamme. Jokaisella koiralla on oma tarinansa kerrottavanaan, jos vain on omistaja kertomassa. Fergusonin tarinasta ennen eläintaloeemme osaa kertoa kovinkaan paljon. Ajattelimme siten kertoa tarinan jatkosta.

Poliisit toivat Fergusonin eläintalolle äitienpäivänä 2023. Pikku-poika oli kauhuissaan ja huonossa voinnissa. Se oli viettänyt useita päiviä yksin asunnossa menehtyneen omistajansa kanssa. Päivien jälkeen Ferguson onneksi löydettiin ja toimitettiin meille. Omistajalla ei ollut lähisukulaisia, joten pojasta tuli Kseyn koira. Etsimme koirille aina mahdollisuuksien mukaan kotihoitopaikan. Fergusonia eläintalolta hakemaan tulut kotihoitaja kertoi koiran vapiseen ja katselleen häntä pelokkain silmin. Iso, yhtäkkinen elämänmuutos pienelle koiralle.

Aloimme selvittää Fergusonin terveydentilaa. Meillä ei ollut

mitään tietoa koiran historiasta, ainostaan ikä kävi ilmi tunnistesirun tiedoista. Joillain kulkureilla terveydentilan selvittely menee pidemmän kaavan mukaan, niin myös Fergusonilla. Pojalla todettiin munuaisten vajaatoiminta, korvissa ikävästi hiivaa ja suu huonossa kunnossa. Oikealla hoidolla munuaisten tila on nyt tasapainossa ja korvat hiivattomat. Ferguson tarvitsi isohkon hammasremontin ja ne ovat aina niin kalliita, yhteissumma nousi nelinumeroiseksi. Fergusonille kerättiin Kseyn varainkeruuluvalla rahat laskuihin, ja uusi elämä odotti edessä.

Nyt Fergusonia ei enää tunnista samaksi pelokkaaksi ja vapisevaksi pikkupojaksi. Sen sijaan poitsu on virkeä ja hyvävointinen; Ferguson touhuilee iloisena kotihoitajan kissojen kanssa huomion keskipisteenä. Ferguson nukkuu yöt sängyssä kotihoitajan vieressä. Eläinlääkäri totesi, että nyt Fergusonilla on edessä kivuttomat ja mukavat eläkepäivät. Joidenkin eläintemme hoitopaikat muuttuvat kotihoitopaikasta omaksi kodiksi. Näin kävi Fergusoninkin kohdalla. Tälle on englannin kielessä oma termikin: foster failure. Eläinsuojelutyössä tähän törmää usein, sillä ovathan hoidokit hyvin taitavia anastamaan

hoitajiensa sydämet, ja sen jälkeen erillään olo voi tuntua joskus mahdottomalle. Ja näin on taas uusi koti, uusi kumppanuus, uusi tarina syntynyt.

Ferguson on lopun elämänsä erikoisruokavaliolla, mutta se ei menoa haittaa. Ferguson kulkee kaikkialle omistajansa kanssa ja he reissaavat välillä pitkin Suomea. Ferguson on myös lähtenyt muutamia kertoja eläintalolle omistajansa mukaan eläintalon iltavuoroon viikonloppuisin. Fergusonin omistajan tuntevat voivat seurata Fergusonin kuulumisia myös TikTokissa. Ferguson menetti aiemman elämänsä äkillisesti ja joutui suuriin muutoksiin, mutta uusi elämä tuntuu maistuvan Fergusonille. Pienet silmät loistavat innosta toivottavasti vielä monta hyvin ansaittua eläkevuotta. Kotihoitaja kuvaa heidän yhteistä tarinaansa ihanasti: "Häneen tutustuminen on ollut täynnä rakkautta".

Teksti: Sari Metsälä

Kuvat: Kristiina Menna ja Samu Menna

Haluaisitko auttaa? Ryhtyisitkö kuukausilahjoittajaksi?

Kouvolan Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry on tehnyt pitkäjänteistä työtä hylättyjen lemmikkien ja muiden eläinten hyväksi Kouvolassa ja sen lähikunnissa vuodesta 1954. Yhdistyksen toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen ja talkootyöhön, ja rahoitus hoituu suurimmaksi osaksi lahjoitusvaroin. Ryhtymällä kuukausilahjoittajaksi autat eläimiä konkreettisesti. Kuukausilahjoitusvarat ohjataan eläintalon ylläpitoon ja eläinlääkärikuluihin. Eläinlääkärikulut ovat kolmannes yhdistyksen menoista ja keskimäärin 300 €/eläin. Kissoja ja

koiria joudutaan käyttämään usein hinnakkaisissa hammashoidoissa ja verikokeissa. Lisäksi monen kissaemon ja kissanpennun alku on haasteinen, ja eläinlääkärikäyntejä ja laboratoriotestejä tarvitaan. Kuukausilahjoittajaksi ryhtyessäsi saat itse päättää kuukausittaisen lahjoituksesi. Voit siis lahjoittaa esimerkiksi viisi tai kymmenen euroa kuussa, ja lopettaa lahjoittamisen, milloin haluat. Pienikin summa auttaa meitä auttamaan!

Hyvä kuukausilahjoittaja, lisääthän tilisiirtoosi viitteen 505, niin säästämme pankkikuluisia!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	KSOP: FI60 5750 0120 1174 61	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron peusteella.		
Saaja Mottagare	KOUVOLAN SEUDUN ELÄINSUOJELUYHDISTYS RY	Betalingen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.		
Maksaja Betalar		Kuukausilahjoitus _____ € Eläintalon ylläpitoon ja eläinlääkärikuluihin		
Allekirjoitus Underskrift		Nimi: Osoite:		
Tililtä nro Från konto nr		Viitenro Ref.nr	505	
		Eräpäivä Förf.dag		Eur

YHTEISTYÖSSÄ ON VOIMAA

- karkulaisen kiinni saaminen vaatii sinnikkyyttä

Kävipä kerran maaliskuun alussa niin, että Ravikylässä Ratamokeskukseen liepeillä karkasi omistajansa autosta nuori leikattu tyttökissa Maisa. Kauempana asuvan kissanomistajan huoli oli ymmärrettävästi kova, sillä Maisa karkasi tuntemattomaan ympäristöön, keskellä kevääseen hiljalleen kääntyvää talvea.

Omistaja soitti Etsijäkoiraliittoon ja sai yhteyden kouvolaan pariskuntaan, Tiinaan ja Heikkiin, jotka ovat pitkään suorittaneet etsintöjä Kouvolan alueella etsijäkoiriensa kanssa. Yhdistyksen aktiivi ja kokenut loukuttaja Heidi Laatu sai pian avunpyynnön Etsijäkoiraliiton Tiinalta viestillä. Tästä etsintäprojekti lähtikin vauhdilla liikkeelle. Heidi ryhtyi organisoimaan etsintöjä oman palkkatyönsä ohessa. Hän soitteli yrityksiin ja kaupungille loukutuslupien saamiseksi, infosi Ksey'n vapaaehtoisia uudesta karkurin kiinniottoprojektista, ja tapasi Maisan omistajan kissan katoamispaikalla. Ensimmäiseksi ison kuusen juurelle sijoitettiin ruokaa ja Maisan oma peti. Kissaa ei näkynyt missään. Muutaman päivän päästä Etsijäkoiraliiton Tiina ja Heikki kulkivat alueella koiran kanssa. Koira merkkasi muutaman paikan Ravikylän alueella, missä karkulainen oli kulkenut. Lupien saamisen jälkeen loukut laitettiin näille koiran merkkamille kohdille ja loukkujen luokse tehtiin hajujälkiä.

Karkurin etsintään ja loukutukseen liittyy paljon selvitystyötä ja lupien pyyntöjä. Loukkua ei saa asettaa minne tahansa, vaan aina tarvitaan kiinteistön haltijan tai maanomistajan lupa. Etsijäkoiran

kanssa ei voi mennä yksityisaluille, vaikka koira kuinka saisi vain vieraan omakotitalon pihalta ja haluaisi mennä nuuskimaan tarkemmin.

Loukutuspaikan alue laputettiin, eli alueen lyhtypylväisiin kiinnitettiin katoamisilmoituksia. Katoamisilmoituksia laitettiin myös kauppojen ilmoitustauluille ja ilmoitus jaettiin myös Ksey'n Facebook-sivuilla. Katoamisilmoituksessa oli Heidin oma puhelinnumero, mutta yhtäkään ilmoitusta havainnosta ei saatu etsintöjen aikana.

Loukkujen sijoituksen jälkeen Heidi alkoi tiedustella vapaaehtoisilta apuja loukutusprojektiin. Loukkuja oli käytävä tarkistamassa 4–5 tunnin välein. Tarkistuksia tehtiin aamulla, päivällä, illalla ja yöllä, ja vielä tiheämmin, jos oli pakkasta. Apuja löytyi nopeasti Ksey'n Loukutustiiminimisestä WhatsApp-ryhmästä. Jokainen vapaaehtoinen varasi itselleen sopivan loukuntarkistusvuoron ja Heidi merkitsi tarkistuksien vuorolaiset vihkoonsa. Loukutustiimi-ryhmästä löytyy kokeneita yhdistyksen aktiiveja,

sekä uusia tulokkaita. Yksi uusista WhatsApp-ryhmään liittyneistä oli eläintalon työntekijä Tiina, joka sattui asumaan katoamispaikan lähetyvillä, ja halusi auttaa loukkujen tarkisteluissa.

Ensimmäinen loukutusviikko alkoi, ja loukutustiimiläiset kirjoittivat havainnoistaan muille WhatsApp-ryhmässä. Alkoi näkyä toistuvasti sama viesti: "loukku tyhjä". Tyhjän loukun näkeminen kerta toisensa jälkeen oli vain kasvatti huolta karkulaisesta. Tiimin mielessä pyöri ajatuksia siitä, miten Maisa-kissa pärjää ja onkohan se vielä lähistöllä. Omistajan huollessa myötälettiin vahvasti. Toivolla ja sinnikkyydellä etsintöjä vain jatkettiin. Olihan katoamisesta vasta vajaa viikko.

Loukkuun laitettiin uudet syötiruuat päivittäin houkuttelemaan karkulaista. Syöttinä käytettiin kissanruuan lisäksi mm. kinkkua, maksamakkaraa, sekä lihapiirakkaa, jonka Heidi on todennut yhdeksi parhaimmista houkuttimista. Lihapiirakalla hän oli saanut todella monet karkulaiset houkutteltua loukkuun.

Karkulaista ei näkynyt ollen-

kaan ja loukku oli toistuvasti tyhjillään. Ensimmäisen loukutusuviikon lopulla uusi loukutustii- miläinen, eläintalomme työntekijä Tiina havaitsi kuistillaan revityn roskapussin. Hän ajatteli oravan käyneen vierailulla.

Samoihin aikoihin parin kilometrin päässä Tiina ja Heikki kul- kivat aluetta toistamiseen koirien kanssa ja koira merkkasi tällä ker- taa uudet paikat, joista Maisan hajua löytyi. Jälleen alkoi lupien kyselyrumba, jotta loukut voitai- siin siirtää näille uusille, koiran merkkiaamille paikoille. Harmilli- sesti Heidi ei saanut lupaa näille merkatuille kohdille, mutta lupa saatiin sen sijaan läheisiltä kiin- teistöiltä. Loukut siirrettiin, uusi alue laputettiin ja hajujäljet vedet- tiin. Lauantaina oli satanut vettä koko päivän, ja sunnuntaina vuo- rostaan tuiskusi kovasti lunta. Kyl- menevä sää harmitti loukutustii- miläisiä ja huoli Maisasta kasvoi. Maahan satanut lumi myös tar- koitti, että mahdolliset tassunjäl- jet näkyisivät paremmin.

Loukkujen tarkistelu Kseyn vapaaehtoisten toimesta jatkui normaalisti. Tarkistuksia tehtiin taas aamulla, päivällä, illalla ja yöllä. Eläintalon työntekijä Tiina oli sopinut käyvänsä tarkista- massa loukut alkuyöstä. Hänellä oli kotoaan 2-3 minuutin ajo- matka loukuille. Sunnuntaina illalla loukuntarkistusreissulta palattuaan, hän huomasi oman kissansa Rosan hassun käytöksen ikkunan edessä. Rosa katseli ulos kaula pitkänä ja häntä pörheänä. Rosa-kissa näki jotain kiintoisaa. Tämä ei ollut erikoista käytöstä Rosalta, sillä pihan poikki kulki usein oravia, rusakoita ja kesäisin myös vieraita kissoja. Tällä kertaa ihmissilmä ei nähnyt pimeydessä mitään erikoista.

Koitti arki ja toinen loukutusu- viikko. Edellisen päivän lumipyry oli tehnyt maahan paksun val- koisen peiton. Maanantaiaamuna eläintalon työntekijä Tiina teki yllättävän havainnon takapihal- laan. Tassunjälkiä! Siellähän oli käynyt vierailija! Ei siis ihme, että

Rosa-kissa oli niin inno- kas ikkunan edessä edel- lisiltana. Tiina laittoi Hei- dille kuvat tassunjäljistä ja kirjoitti vitsillä, että ”olisi- kohan mahdollista, että karkulainen Maisa on seu- rannut häntä kotiin?”.

Maanantai-iltana Tii- nan takapihalta kuului ryminää ja jälleen Rosa- kissa tuijotti tiiviisti, häntä pörheänä ulos ikkunasta. Tällä kertaa ihmissilmätkin näkivät pimeässä kissan, takapi- han aidan päällä. Tiina ei meinannut uskoa tilan- netta todeksi. Kissan tun- tomerkit vaikuttivat täsmäävän Maisaan. Hän otti kissasta muuta- man sekunnin pituisen videon ja soitti Heidille innokkaan videopu- helun. Puhelun aikana kissa hyp- päsi valokatteen päälle ketterästi ja hävisi, eikä tullut enää samana iltana takaisin. Tiina haki heti lou- kun omalle takapihalleen. Seuraa- vana päivänä hän kertoi havain- noistaan loukutustii- milille, ja valoi toivoa ryhmälle sillä, että Maisa oli mahdollisesti nähty Tiinan omalla takapihalla! Tiina oli uutena lou- kutustii- miläisenä hämmästynyt siitä, että Maisa olisi sattumalta kulkenut juuri hänen takapihal- leen. Loukutuspaikka oli ollut lähellä, mutta toisessa suunnassa. Pieni toivon kipinä kuitenkin syt- tyi, että tämä kissa, mahdollisesti Maisa, palasi takaisin iltavierai- lulle.

Tiistai-iltana klo 18.45 oli Tii- nan kotona jännittävä ja odottava tunnelma. Ulkona alkoi hämär- tää. Hän pisti loukkuun houkutti- meksi mikrossa lämmitettyä, höy- ryävää lihapiirakkaa. Hänen omat kissansa, Rosa kumppaneineen, asettuivat ikkunan ääreen sel- västi odottamaan vierailijaa. Lou- kutustii- miläiset pitivät sormiaan ristissä, jotta kissa menisi viimein loukkuun. Tiina istui sohvalla hil- jaa jähmettyneenä.

Sitten jännitysnäytelmä alkoi. Tiina raportoi reaaliaikaisesti havainnoistaan WhatsAppissa

loukutustii- milille. Klo 19.53 takapi- halla on liikettä, Rosa-kissa vauh- koontui ja tuijotti tiukasti ikku- nasta ulos. Klo 19.55 alkaa kuulua kovaa ryminää ja Tiina näkee lii- kettä valokatteen päällä. Hetken on aivan hiljaista ja klo 19.58 kuu- luu vaimea ääni ”NAPS” mikä tar- koitti, että kissa oli jäänyt louk- kuun.

Heidi seurasi loukutustii- mi- läisten viestittelyä työpaikaltaan. Työvuoro oli onneksi juuri loppu- massa, kun hän sai tiedon, että Maisa oli saatu kiinni. Hän kat- soi Tiinan lähettämää kuvaa kis- sasta loukussa. Kuvasta hän näki heti, että loukussa oleva kissa oli Maisa, eikä jokin muu kissa. Heidi pidätteli onnen kyyneliä ja lau- loi iloisesti työpaikallaan. Viimein Maisa oli turvassa ja lämpimässä! Eläintalolla varmistettiin, että Maisa oli kunnossa vajaan kah- den viikon karkurireissun jäljiltä. Maisalle maistui heti rapsutukset, ruoka ja lämmin peti. Omistajalle Heidi pääsi soittamaan huojen- tavan ilouutisen Maisan löytymi- sestä. Seuraavana aamuna Maisa sirutettiin. Tiina ja Heidin toivot- tivat omistajalle ja Maisalle hyvää jatkoa. Heidi juhlisti loukutusu- projektin onnellista päätöstä symboli- sesti syömällä lihapiirakkaa.

Teksti: Heidi Laatu ja Eläintalon Tiina
Kuvat: Heidi Laatu

KUN
ET ITSE
KERKEÄ,
TEHDÄ
KAIKKEA

Star Art
MAINOSTOIMISTO

f info@starart.fi
i 045 611 2888

Kustaa III tie 11 i, Valkkeala

- Agility
- Ongelmakoira-koulutus
- Koiraneuvontapuhelin
(kts. tarkemmat tiedot kotisivulta)

www.homeetta.net

Ravintola Kuja-Kolli

Kodittomien
kulkureiden
kaveri

Kyminasemantie 10 A 5 Korja • kujakolli.com

HIUS JA KAUNEUS

Saaga

Kampaamopalvelut Kuusankoskella
Meitä hiusten kotihoitotuotteet eläinkokeettomina

Kulma

Lounaskahvila

LVI-MARKO MAHO

0400 947 213 KORJA

LÄMPÖ-, VESI-, VIEMÄRI- JA ILMASTOINTITYÖT JA TARVIKKEET

p. 0400 947 213 | Alakouluntie 4, 45610 Korja
www.lvimaho.fi | posti@lvimaho.fi

Eläinlääkäri
Veli-Matti Sorvo
Elimäki
040 7566 910

TURVASIRU PALVELEE
24/4

TURVASIRU.FI
PAREMPAA TURVAA LEMMIKILLESII

AitoVet

Aidosti paikallinen eläinlääkäri

PALVELEMME
Ma-to...klo 8-18
Pe.....klo 8-17

10
VUOTTA

Ajanvaraus 040 595 7823

Aitomäentie 998, 45100 Kouvola • www.aitovet.fi

Hammaslääkäri Outi Rantanen
Kouvolankatu 24, Kouvola
puh. 05-3120765 www.outirantanen.fi

Tmi Suviera

Suvi Salmi
puh. 040 768 8803

- Koirahieroja
- Agilitykouluttaja
- Pallopaimennuskouluttaja

www.suviera.nettisivu.org

KUKKALEHTO

Kauppakatu 10, Kausala p. 040 678 7784

Kauppakatu 9, Ksnk p. 0400 414 431

Kukkia juhlaan ja arkeen, iloon ja suruun.

KUHA
WWW.KUHAVENE.FI

Herkut arkeen ja juhlaan.

Gluteeniton konditoria

Zuffela Oy

Kauppatori 6, Kuusankoski

p. 044 9723709

Zahvila
Zuffela

Brodfin Oy

Korian Fysio
MSV

- Fysioterapia
- Tuki- ja liikuntaelinfysioterapia
- Neurologinen fysioterapia

• Hieronta

• Akupunktio

Myös kotikäynnit

(05) 322 0266

Kyminasemantie 1 A, KORIA

Mikäli vastaanottajaa ei
tavoiteta, pyydetään lehti
palauttamaan osoitteeseen:
Puistolantie 9, 45610 Korja

K O U V O L A N S E U D U N

E L Ä I N S U O J E L U Y H D I S T Y S R Y

Liity jäseneksi!

Voit liittyä yhdistyksemme kannatusjäseneksi:

- jäsenmaksu 25 € /vuosi (aikuinen)
- jäsenmaksu 10 € /vuosi (alle 16-vuotiaat)
- ainaisjäsenmaksu 250 €

Maksut suoritetaan KSEY:n tilille Kouvola Seudun Osuuspankki FI74 5750 0120 1005 25. Merkitse nimesi ja osoitteesi viestikenttään, jotta tiedot välittyvät jäsenrekisteriin.

Jäsenet saavat postia yhdistykseltä yleensä kaksi kertaa vuodessa: toukokuussa jäsenlehden ja joulukuussa jäsenkirjeen. Jäsenet voivat vaikuttaa yhdistyksen päätöksiin vuosikokouksissa. Sääntömääräinen vuosikokous pidetään maaliskuussa. Siellä valitaan myös yhdistykselle puheenjohtaja ja hallituksen jäsenet.

Jos et halua olla pelkkä kannatusjäsen, tule mukaan toimintaamme!

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI74 5750 0120 1005 25	BIC OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Kouvola Seudun Eläinsuojeluyhdistys ry	Uuden jäsenen nimi ja osoitetiedot, sekä teksti UUSI JÄSEN.
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress		
TILSIIRTO. GIRERING Allekirjoitus Underskrift	Viitenumero Ref. nr	
Tiilitä nro Från konto nr	Eräpäivä Förfallodag	Euro €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betalaren angivit.